

Direcció: Toulouse – Faculté des lettres.

(o: 22 rue Sainte Marthe)

1 de juliol de 35

Estimat amic:

De retorn d'un viatge a Albí i Cordes per vigilar les proves del batxillerat he trobat aquí, air a la tarda, la vostra lletra que ja no esperava –i com no tenia resposta pensava o que havia estat indiscret o que havia ferit, impensadament va sense dir, la vostra susceptibilitat amb una paraula o amb un pensament o amb una opinió o amb una manera de fer, etc., etc... Ara per ara, professor a la Facultat de Lletres de Tolosa, visc com un estudiant. Ma família és a Illa.

El nét que m'ha donat la Rafaela (el dia 15 de maig), i és / fill de Sant Genís, es diu Lucien i sembla fort i ben constituït. La Rafaela el nodreix. És possible que el meu gendre es trobi a Barcelona, treballant en les biblioteques i repescant sa memòria avans de les proves orals del seu concurs, que haurà d'acabar a París si el fan admissible a l'escrit.

No he pas rebut el llibre que m'anuncieu i em triga de llegir-lo¹ així com la *Antologia* de Dámaso Alonso. El meu R. Llull és sempre un projecte i l'editor el té encara en son celler. Diu que aviat m'en donarà noves. / Si l'han anunciat uns diaris serà un de tants efectes del zel admirable i confusionari dels periodistes.

No he afegit ni una paraula a *Cantilena*. El meu manuscrit queda igual amb sa traducció francesa. És molt curt. Vos l'enviaré si el desitgeu, i si és possible trobar editor. Pere Coromines s'oferia a fer recerques per l'edició, però no li he fet resposta, sabent que de totes maneres és una molèstia i que no s'ha d'abusar dels amics. Per altra / banda he tingut molta feina, la que porta l'adaptació necessària al canvi de situació, i he fet alguns viatges seguits a Illa,

¹ Després d'aquest mot, es llegeix, ratllada, la conjunció *i*.

Montpeller i Sant Genís. Seré a Illa el dia 15 o avans, segons el programma que s'establirà pels exàmens.

D'aquí a les Illes? a Soreda? on s'ha plantat el verger. Em triga de veure ma família i que s'acabi aquest desequilibri de ma vida. El que era melangia ara és dolor i sols la companyia de mes filles em torna al repòs. Mil records a tots vosaltres. Afectuosament,

Josep S. Pons